

Szanowni Państwo

Apelujemy o pomoc dla Warsztatów Terapii Zajęciowej!

Apelujemy o pomoc, polegającą na zwiększeniu, jeszcze w tym roku, kwoty dofinansowania ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych miesięcznego kosztu uczestnictwa jednej osoby w zajęciach prowadzonych w naszych placówkach o 600 zł, a także o odpowiedni wzrost dofinansowania tej działalności w latach następnych.

W całym kraju jest 726 tego typu placówek, prowadzących w stosunku do dorosłych osób z niepełnosprawnościami codzienną, niezbędną rehabilitację. Niestety nie dla wszystkich jest oczywiste, że dla tych osób warsztaty są oknem na świat. Naszym wsparciem obejmujemy niemal 28.000 dorosłych osób z niepełnosprawnościami, w większości intelektualnymi. Wspieramy tych, którzy są wykluczeni, którzy zmagają się z odrzuceniem, izolacją i niezrozumieniem.

Warsztaty zatrudniają około 10.000 pedagogów, psychologów, trenerów pracy, instruktorów terapii, fizjoterapeutów i rewalidatorów, z ogromnym doświadczeniem i kwalifikacjami. To wspaniali ludzie, którym się chce i którzy potrafią dotrzeć do uczestników. To ludzie z misją i ogromnym sercem. Dzięki ich pracy, od 30 lat Warsztaty Terapii Zajęciowej są liderami w działaniach włączających osoby z niepełnosprawnościami w życie społeczne i zawodowe kraju. Dzięki naszym placówkom, osoby z niepełnosprawnościami uczą się niezależności i funkcjonowania w swoim naturalnym środowisku, jednocześnie nie muszą korzystać z Domów Pomocy Społecznej, gdzie koszt ich utrzymania byłby znacznie wyższy. Zmieniająca się pod wpływem reform i wprowadzania standardów, misja i wizja Warsztatów Terapii Zajęciowej, zobowiązuje nas do prowadzenia rehabilitacji na bardzo wysokim poziomie, a to wymaga znacznych nakładów finansowych. Tymczasem, wraz ze wzrostem oczekiwań wobec naszych placówek i wprowadzaniem nowych standardów, finansowanie nie nadąża nawet za rosnącą inflacją i wzrostem płacy minimalnej. Niestety od kilkunastu lat ledwo co wiążemy koniec z końcem.

Warsztaty Terapii Zajęciowej utrzymują się w 90 % ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i w 10% ze środków samorządu.

Jako Ogólnopolskie Forum WTZ oraz fora wojewódzkie, apelujemy, ślemy monity do władz PFRON i Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej o zwiększenie dofinansowania. Niewiele to daje. Kilkukrotnie na przełomie lat, 2015 – 2022, zwiększono finansowanie o 100 zł miesięcznie na uczestnika warsztatu, co przy galopujących cenach, podwyżkach prądu, gazu, ogrzewania czy konieczności podwyżek pensji specjalistów, to kropla w morzu potrzeb. Realnie jest zatem gorzej niż było. Na każdego uczestnika warsztatów, który tak naprawdę na nowo uczy się życia, stawania na własne nogi, PFRON przeznacza miesięcznie, z dotacji 2008 złotych, co razem ze środkami samorządu daje kwotę 2231,11 złotych. Aktualne rozporządzenie o zmianie algorytmu, niestety nie przewiduje wzrostu dofinansowania w roku 2023 oraz latach następnych, co dla nas oznacza, że z roku na rok będzie coraz gorzej, a widmo upadku WTZ będzie coraz bardziej realne! Martwimy się, z czego utrzymamy nasze placówki, bo dotychczasowe zwiększenie algorytmu w stosunku do roku poprzedniego nie pokrywa naszych codziennych potrzeb i nie wyrównuje inflacji, która cały czas rośnie i boleśnie dotyka osoby z niepełnosprawnościami.

Otrzymywane środki muszą wystarczyć na wynagrodzenia kadry, utrzymanie budynków, ogrzewanie, wodę, zakup sprzętu i wyposażenia oraz materiałów do terapii, trening ekonomiczny, a przede wszystkim dowóz uczestników do placówek, oraz wiele innych kosztów wynikających z codziennego funkcjonowania. Swoim działaniem obejmujemy nie tylko miasta, ale i gminy wiejskie, które niejednokrotnie są obszarami wykluczonymi komunikacyjnie, a dla osób tam mieszkających często jesteśmy jedyną nadzieją. Większość warsztatów dowozi uczestników na zajęcia po kilkaset kilometrów dziennie. Ceny paliwa są ogromne i nieprzewidywalne, a warsztaty nie są w stanie pokryć tych kosztów.

Nasze placówki są w złej sytuacji finansowej i niestety pogarsza się ona z roku na rok. Tylko dla porównania chcielibyśmy Państwu zestawić dofinansowanie do kształcenia osoby z niepełnosprawnościami w szkole przysposabiającej do pracy, które wynosi 5500,00 zł miesięcznie do miesięcznego finansowania kosztu uczestnictwa w WTZ wynoszącego 2231,11 zł. Co więcej, subwencja oświatowa może ulec zwiększeniu w zależności od rodzaju i stopnia niepełnosprawności. W warsztacie takiego zróżnicowania nie ma. Według nas, bez względu na to w jakiej placówce osoba przebywa, jej potrzeby rehabilitacyjne nie ulegają zmianie. W związku z tak dużymi dysproporcjami w finansowaniu, coraz trudniej jest nam zapewnić je na odpowiednim poziomie. Innym przykładem dyskryminacji finansowej jest program PFRON

„Rehabilitacja 25 plus”, przeznaczony dla absolwentów szkół, gdzie dofinansowanie wynosi 2500 zł miesięcznie na osobę za maksymalnie 100 godzin zajęć. My za niższą kwotę musimy prowadzić minimum 140 godzin zajęć rehabilitacyjnych, dowieźć uczestników oraz utrzymać budynki i opłacać media.

Mimo tych trudności, staramy się w Warsztatach zapewnić jak najlepszą rehabilitację i specjalistów. Z dnia na dzień jest to coraz trudniejsze i mamy takie poczucie, że zaczyna się dla naszego środowiska powolna agonia.

Dziś warsztaty nie są w stanie zatrzymać świetnie wykształconej i doświadczonej kadry, zapewniając jej jedynie pensję oscylującą nieznacznie powyżej najniższej krajowej. Problemy finansowe, z którymi się borykamy, może rozwiązać tylko znaczący wzrost poziomu finansowania uczestnictwa osoby z niepełnosprawnościami w WTZ, oraz jednoczesne zagwarantowanie stałego wzrostu finansowania w kolejnych latach. Na chwilę obecną, aby urealnić kwotę finansowania, musi ona jednorazowo zostać zwiększona o kwotę 600 zł na uczestnika miesięcznie. Uporczywie prosimy o spotkanie przedstawicieli PFRON i Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej z naszymi reprezentantami, niestety nikt nie chce z nami rozmawiać. Ostatnie spotkanie z Pełnomocnikiem Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych i Prezesem PFRON odbyło się online 10 czerwca ubiegłego roku i zakończyło obietnicą kolejnego spotkania jeszcze we wrześniu 2021 r., do którego nie doszło mimo naszej gotowości. Wciąż nikt nie chce z nami rozmawiać i wspólnie szukać rozwiązań problemów.

Nie walczymy o siebie, walczymy o tych wspaniałych ludzi, którzy bez naszej pomocy nie staną na nogi – „w przenośni, jak i dosłownie”.

Szanowni Państwo.

Pomóżcie! Rodzi się w nas strach i obawy o przyszłość naszych uczestników i placówek jako części systemu wsparcia dla dorosłych z niepełnosprawnościami. Nie można zaprzepaścić dorobku polskiej rehabilitacji i 30 lat działalności warsztatów. Prosimy o wsparcie i wspólne apele o pomoc do Strony Rządzącej oraz osób mogących pozytywnie zmienić przyszłość naszych ośrodków.

Zapraszamy Państwa do naszych placówek, gdzie pokażemy jakie postępy osiągają uczestnicy i efekty naszych działań. Przybliżymy problemy z którymi się borykamy.

W imieniu uczestników WTZ oraz osób działających w ramach
Ogólnopolskiego Forum WTZ i Wojewódzkich Forów WTZ